

Europeiska unionens officiella tidning

L 44

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

20 februari 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 143/2008 av den 12 februari 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1798/2003 i fråga om införande av arrangemang för administrativt samarbete och informationsutbyte vad gäller bestämmelserna i fråga om platsen för tillhandahållande av tjänster, de särskilda ordningarna och förfarandet för återbetalning av mervärdesskatt 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 144/2008 av den 19 februari 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 7
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 145/2008 av den 19 februari 2008 om ändring av förordning (EG) nr 796/2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare 9

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008 om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster 11
- ★ Rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat 23

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2008/138/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 19 december 2007 om statligt stöd avseende ersättning enligt dekretet om gödsel (C 12/1999) [delgivet med nr K(2007) 6777].....** 29

2008/139/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 september 2007 om det statliga stödet till främjande av investeringar i rationaliseringen av vinodlingar i branta sluttningar i Rheinland-Pfalz [delgivet med nr K(2007) 4462].....** 31

2008/140/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 december 2007 om statligt stöd för att främja investeringar i ett mälteri (Maltacarrión, SA) i Kastilien-León (C 48/2005) [delgivet med nr K(2007) 6897].....** 32

2008/141/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 25 september 2007 om den åtgärd C 47/2003 (f.d. NN 49/2003) som Spanien har genomfört till förmån för Izar [delgivet med nr K(2007) 4298] ⁽¹⁾.....** 33

2008/142/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 25 september 2007 om statligt stöd C 32/2006 (f.d. N 179/2006) som genomförts av Polen till förmån för Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA [delgivet med nr K(2007) 4310] ⁽¹⁾.....** 36

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 143/2008

av den 12 februari 2008

om ändring av förordning (EG) nr 1798/2003 i fråga om införande av arrangemang för administrativt samarbete och informationsutbyte vad gäller bestämmelserna i fråga om platsen för tillhandahållande av tjänster, de särskilda ordningarna och förfarandet för återbetalning av mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) De ändringar i fråga om platsen för tillhandahållande av tjänster som införs genom rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008 om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster ⁽³⁾ medför att tjänster till beskattningsbara personer i huvudsak tillhandahålls där mottagaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. Om tjänsteleverantören och kunden är etablerade i olika medlemsstater behöver man oftare än hittills tillämpa mekanismen omvärd skatteskyldighet.

(2) För att kunna säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskatten för tjänster som omfattas av omvärd skattskyldighet bör de uppgifter som medlemsstaten inhämtat från tillhandahållaren överlämnas till den med-

lemsstat där mottagaren är etablerad. I rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt ⁽⁴⁾ bör detta informationsutbyte föreskrivas.

(3) Genom rådets direktiv 2008/8/EG utvidgas även tillämpningsområdet för den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg av beskattningsbara personer som är etablerade inom gemenskapen.

(4) Genom rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat ⁽⁵⁾ förenklas förfarandet för återbetalning av mervärdesskatt i en medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen inte är registrerad för mervärdesskatt.

(5) Utvidgningen av tillämpningsområdet för den särskilda ordningen och ändringen av återbetalningsförfarandet för beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten leder till att de berörda medlemsstaterna kommer att behöva utbyta avsevärt mer information. Det nödvändiga informationsutbytet bör inte åsamka de berörda medlemsstaterna en alltför stor administrativ börda. Informationsutbytet bör därför ske elektroniskt inom ramen för de befintliga systemen för informationsutbyte.

(6) Förordning (EG) nr 1798/2003 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 7 september 2005.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 12 maj 2005.

⁽³⁾ Se sidan 11 i detta nummer av EUT.

⁽⁴⁾ EUT L 264, 15.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Se sidan 23 i detta nummer av EUT.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från och med den 1 januari 2010 ska förordning (EG) nr 1798/2003 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 fjärde stycket ska ersättas med följande:

”För den period som föreskrivs i artikel 357 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (*) fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med den särskilda ordning som avses i avdelning XII kapitel 6 i det direktivet samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

(*) EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2008/8/EG (EUT L 44, 20.2.2008, s. 11).”

2. Artikel 2.8–2.11 ska ersättas med följande:

”8. *gemenskapsintern leverans av varor*: leverans av varor som ska tas upp i den förteckning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.

9. *gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster*: tillhandahållande av tjänster som ska tas upp i den förteckning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.

10. *gemenskapsinternt förvärv av varor*: förvärv av rätten, enligt artikel 20 i direktiv 2006/112/EG, att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom.

11. *registreringsnummer för mervärdesskatt*: det nummer som anges i artiklarna 214, 215 och 216 i direktiv 2006/112/EG.”

3. Artikel 22.1 första stycket ska ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska upprätthålla en elektronisk databas, i vilken den ska lagra och bearbeta den information som den inhämtar enligt avdelning XI kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.”

4. Artikel 23 första stycket punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern leverans av varor och det sammanlagda värdet av allt gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster till personer med registreringsnummer för mervärdesskatt från alla mervärdesskatteregistrerade aktörer i den medlemsstat som lämnar informationen.”

5. Artikel 24 första stycket ska ersättas med följande:

”På grundval av den information som lagrats i enlighet med artikel 22 och utslutande för att förhindra överträdelse av mervärdesskattelagstiftningen, ska den behöriga myndigheten i en medlemsstat, när den finner detta nödvändigt för att kontrollera gemenskapsintern förvärv av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster som är beskattningsbara på dess territorium, direkt och utan dröjsmål få följande information, till vilken myndigheten i fråga också kan ges direkt tillgång på elektronisk väg:

1. Registreringsnummer för mervärdesskatt för personer som har genomfört de leveranser av varor och tillhandahållit de tjänster som avses i artikel 23 första stycket punkt 2.

2. Det sammanlagda värdet av sådana leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster från varje sådan person till varje person som innehar ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt artikel 23 första stycket punkt 1.”

6. Artikel 27.4 ska ersättas med följande:

”4. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska se till att personer som berörs av gemenskapsintern leverans av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt, under den period som föreskrivs i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG, icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II till det direktivet, har möjlighet att få bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person.

Under den period som föreskrivs i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG ska medlemsstaterna tillhandahålla sådana bekräftelser på elektronisk väg i enlighet med det förfarande som avses i artikel 44.2 i denna förordning.”

7. Rubriken till kapitel VI ska ersättas med följande:
- "BESTÄMMELSER AVSEENDE DEN SÄRSKILDA ORDNINGEN ENLIGT AVDELNING XII KAPITEL 6 I DIREKTIV 2006/112/EG"**
8. Artikel 28 ska ersättas med följande:
- "Artikel 28*
- Följande bestämmelser ska gälla för den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG. Definitionerna i artikel 358 i det direktivet ska också gälla för detta kapitel."
9. Artikel 29.1 ska ersättas med följande:
- "1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning."
10. Artikel 30 första stycket ska ersättas med följande:
- "Deklarationen med de uppgifter som anges i artikel 365 i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning."
11. Artikel 31 ska ersättas med följande:
- "Artikel 31*
- Bestämmelserna i artikel 22 i denna förordning ska även gälla information som har samlats in av identifieringsmedlemsstaten i enlighet med artiklarna 360, 361, 364 och 365 i direktiv 2006/112/EG."
12. Artikel 34 ska ersättas med följande:
- "Artikel 34*
- Artiklarna 28–33 i denna förordning ska tillämpas under den period som avses i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG."
13. Följande kapitel VIa ska läggas till:
- "KAPITEL VIa**
- BESTÄMMELSER OM UTBYTE OCH BEVARANDE AV INFORMATION INOM RAMEN FÖR DET FÖRFARANDE SOM FÖRESKRIVS I DIREKTIV 2008/9/EG**
- Artikel 34a*
1. När den behöriga myndigheten i etableringsmedlemsstaten tar emot en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt enligt artikel 5 i direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (*) ska den, om artikel 18 i det direktivet inte är tillämplig, på elektronisk väg inom 15 kalenderdagar efter det att ansökan inkommit vidarebefordra ansökan till de behöriga myndigheterna i varje berörd återbetalande medlemsstat och på så sätt bekräfta att sökanden i den mening som avses i artikel 2.5 i direktiv 2008/9/EG är en i mervärdesskatt-hänseende beskattningsbar person samt att det registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer som denna person har uppgett är giltigt för återbetalningsperioden.
2. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg delge de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater alla uppgifter som dessa anger i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG. De närmare tekniska specifikationerna, däribland ett gängse elektroniskt meddelande, genom vilka dessa uppgifter ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.
3. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om de önskar utnyttja den möjlighet som avses i artikel 11 i direktiv 2008/9/EG att av sökanden begära att denne lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av harmoniserade koder.
- De i första stycket nämnda harmoniserade koderna ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning på grundval av den Nace-klassificering som fastställs i förordning (EEG) nr 3037/90.
- (*) EUT L 44, 20.2.2008, s. 23."

14. Artikel 39 första stycket ska ersättas med följande:

”Under den period som föreskrivs i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG ska kommissionen och medlemsstaterna se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytessystem som behövs för det informationsutbyte som anges i artiklarna 29 och 30 i denna förordning är funktionsdugliga. Kommissionen ska ansvara för den eventuella utveckling av Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI), som behövs för att denna information ska kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI.”

Artikel 2

Förordning (EG) nr 1798/2003 ska med verkan från och med den 1 januari 2015 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 fjärde stycket ska ersättas med följande:

”I denna förordning fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster i enlighet med de särskilda ordningar som avses i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av de särskilda ordningarna, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.”

2. I artikel 2 ska det enda stycket ges nummer ”1” och följande stycke ska läggas till:

”2. Definitionerna i artiklarna 358, 358a och 369a i direktiv 2006/112/EG ska också gälla för denna förordning.”

3. Artikel 5.3 ska ersättas med följande:

”3. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om medlemsstaten anser att det inte behövs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

Den tillfrågade myndigheten får, trots vad som sägs i första stycket och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40 i denna förordning, vägra att utföra en utredning som rör belopp som deklarerar av en beskattningsbar person i samband med tillhandahållandet av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, vilka är beskattningsbara i den medlemsstat där den begärande myndigheten är belägen, och för vilka den beskattningsbara personen utnyttjar eller väljer att inte utnyttja den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG endast om den begärande myndigheten redan har fått information om samma beskattningsbara person som erhållits i en administrativ utredning som genomförts för mindre än två år sedan.

När det gäller en begäran enligt andra stycket som görs av den begärande myndigheten och prövas av den tillfrågade myndigheten i överensstämmelse med en förklaring om bästa praxis i fråga om kopplingen mellan detta stycke och artikel 40.1, som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2, ska emellertid en medlemsstat som vägrar att genomföra en administrativ utredning på grundval av artikel 40 förse den begärande myndigheten med uppgifter om datum och värde för alla relevanta tillhandahållanden av tjänster som gjorts under de senaste två åren av den beskattningsbara personen i den begärande myndighetens medlemsstat.”

4. I artikel 17 ska följande stycke läggas till:

”När det gäller det första stycket ska varje etableringsmedlemsstat samarbeta med varje konsumtionsmedlemsstat på ett sådant sätt att det blir möjligt att fastställa om de beskattningsbara personer som är etablerade inom dess territorium på ett korrekt sätt deklarerar och betalar den mervärdesskatt som läggs på telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, för vilka den beskattningsbara personen utnyttjar eller väljer att inte utnyttja den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG. Etableringsmedlemsstaten ska informera konsumtionsmedlemsstaten om eventuella avvikelser som den får kännedom om.”

5. I artikel 18 ska andra stycket ersättas med följande:

”Varje medlemsstat ska fastställa om den vill delta i utbytet av en särskild kategori information och om den tänker göra det på ett automatiskt eller strukturerat automatiskt sätt. Emellertid ska varje medlemsstat delta i utbytet av information som den förfogar över i fråga om telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg för vilka den beskattningsbara personen utnyttjar eller väljer att inte utnyttja den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG.”

6. Artikel 27.4 ska ersättas med följande:

"4. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II till direktiv 2006/112/EG, har möjlighet att få bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla sådana bekräftelser på elektronisk väg i enlighet med det förfarande som avses i artikel 44.2 i denna förordning."

7. Rubriken till kapitel VI ska ersättas med följande:

"BESTÄMMELSER AVSEENDE DE SÄRSKILDA ORDNINGARNA ENLIGT AVDELNING XII KAPITEL 6 I DIREKTIV 2006/112/EG"

8. Artikel 28 ska ersättas med följande:

"Artikel 28

Följande bestämmelser ska gälla för de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG."

9. Artikel 29 ska ersättas med följande:

"Artikel 29

1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken informationen lämnades in av den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen. Liknande uppgifter för identifieringen av den beskattningsbara person som tillämpar den särskilda ordningen enligt artikel 369b i direktiv 2006/112/EG ska överföras inom tio dagar från utgången av den månad då den beskattningsbara personen har förklarat att den beskatt-

ningsbara verksamheten enligt denna ordning inleds. På samma sätt ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer.

De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen eller en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten har uteslutits från den särskilda ordningen."

10. Artikel 30 första och andra styckena ska ersättas med följande:

"Deklarationen med de uppgifter som anges i artiklarna 365 och 369g i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning.

Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda konsumtionsmedlemsstaten inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken deklARATIONEN inkom. Den information som föreskrivs i artikel 369g andra stycket i direktiv 2006/112/EG ska också skickas in till den behöriga myndigheten i den berörda etableringsmedlemsstaten. De medlemsstater som begärt att skattedeklarationen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska konvertera beloppen till euro med hjälp av den växelkurs som gäller den sista dagen i rapportperioden. Omvandlingen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljer som gäller för överföringen av denna information ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2 i denna förordning."

11. Artikel 31 ska ersättas med följande:

"Artikel 31

Bestämmelserna i artikel 22 i denna förordning ska även gälla information som har samlats in av identifieringsmedlemsstaten i enlighet med artiklarna 360, 361, 364, 365, 369c, 369f och 369g i direktiv 2006/112/EG."

12. I artikel 32 ska följande stycke läggas till:

”När det gäller de betalningar som ska överföras till konsumtionsmedlemsstaten i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG, ska identifieringsmedlemsstaten ha rätt att behålla följande andel av de belopp som avses i första och andra stycket:

- a) 1 januari 2015–31 december 2016 – 30 %.
- b) 1 januari 2017–31 december 2018 – 15 %.
- c) från och med 1 januari 2019 – 0 %.”

13. Artikel 34 ska utgå.

14. Artikel 39 första stycket ska ersättas med följande:

”Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutby-

tessystem som behövs för det informationsutbyte som anges i artiklarna 29 och 30 är funktionsdugliga. Kommissionen ska ansvara för den eventuella utveckling av Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI) som behövs för att denna information ska kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1 och 2 ska tillämpas från och med följande tidpunkter:

- a) Artikel 1, från och med den 1 januari 2010.
- b) Artikel 2, från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 februari 2008.

På rådets vägnar
A. BAJUK
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 144/2008**av den 19 februari 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 februari 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 februari 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 februari 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	53,3
	JO	74,3
	MA	43,5
	TN	115,9
	TR	93,6
	ZZ	76,1
0707 00 05	JO	190,5
	MA	143,8
	TR	181,9
	ZZ	172,1
0709 90 70	MA	52,4
	TR	140,5
	ZA	71,0
	ZZ	88,0
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	50,0
	IL	51,5
	MA	57,0
	TN	47,7
	TR	78,8
	ZZ	57,0
0805 20 10	IL	110,6
	MA	117,3
	ZZ	114,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	42,0
	EG	82,3
	IL	80,1
	JM	114,0
	MA	128,9
	PK	65,4
	TR	81,4
	ZZ	84,9
	ZZ	84,9
0805 50 10	EG	84,7
	IL	96,9
	MA	114,0
	TR	113,2
	ZZ	102,2
0808 10 80	AR	96,3
	CA	88,1
	CN	89,7
	MK	39,9
	US	109,1
	ZZ	84,6
0808 20 50	AR	91,7
	CN	92,4
	US	122,0
	ZA	92,3
	ZZ	99,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 145/2008

av den 19 februari 2008

om ändring av förordning (EG) nr 796/2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004⁽²⁾ innehåller föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1782/2003, bland annat när det gäller villkoren för kontroll av halten av tetrahydrokannabinol (THC) vid odling av hampa.
- (2) I enlighet med artikel 33.2 i förordning (EG) nr 796/2004 har medlemsstaterna meddelat kommissionen resultaten av de prover som tagits för att fastställa THC-halten i de hampsorter som odlades under 2007. Dessa resultat bör beaktas vid utarbetandet av förteckningen

över hampsorter som berättigar till direktstöd under de kommande regleringsåren och förteckningen över sorter som tillfälligt godkänts för regleringsåret 2008/09.

- (3) Efter en ansökan från Rumänien i enlighet med artikel 33.4 i förordning (EG) nr 796/2004 bör två nya hampsorter tas upp i förteckningen över sorter som berättigar till direktstöd.
- (4) Förordning (EG) nr 796/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för direktstöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EG) nr 796/2004 ska ersättas med texten i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med regleringsåret 2008/09.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 februari 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1276/2007 (EUT L 284, 30.10.2007, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 141, 30.4.2004, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1550/2007 (EUT L 337, 21.12.2007, s. 79).

BILAGA

"BILAGA II

HAMPSORTER SOM BERÄTTIGAR TILL DIREKTSTÖD

a) **Hampsorter**

Beniko
Carmagnola
Chamaeleon
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Denise
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 – Félina 34
Ferimon – Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Kompolti
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Silesia
Uso-31

b) **Hampsorter som godkänts för regleringsåret 2008/09**

Bialobrzeskie
Cannakomp
Diana ⁽¹⁾
Fasamo
Kompolti hibrid TC
Lipko
Lovrin 110
Silvana
UNIKO-B
Zenit ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Endast i Rumänien, såsom godkänts genom kommissionens beslut 2007/69/EG (EUT L 32, 6.2.2007, s. 167)."

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2008/8/EG

av den 12 februari 2008

om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Förverkligandet av den inre marknaden samt globaliseringen, avregleringar och den tekniska utvecklingen har tillsammans lett till mycket stora förändringar, såväl kvantitativt som strukturellt, när det gäller handeln med tjänster. Allt fler tjänster kan nu tillhandahållas på distans. Under årens lopp har åtgärder vidtagits på vissa punkter för att kunna hantera detta, och många närmare angivna tjänster beskattas i själva verket för närvarande enligt destinationsprincipen.
- (2) För att den inre marknaden ska kunna fungera väl behöver rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽³⁾ ändras med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster, i enlighet med kommissionens strategi för modernisering och förenkling av det gemensamma mervärdesskattesystemets funktion.
- (3) För alla tillhandahållanden av tjänster bör platsen för beskattning i princip vara den plats där konsumtionen faktiskt sker. Även om den allmänna regeln beträffande platsen för tillhandahållande av tjänster ändras på det sättet, skulle det dock, av såväl administrativa som politiska skäl, behöva göras vissa undantag från denna regel.

(4) För tjänster som tillhandahålls beskattningsbara personer bör den allmänna regeln för platsen för tillhandahållande vara att det ska vara den plats där mottagaren är etablerad, inte den plats där tillhandahållaren är etablerad. Vid fastställande av reglerna för platsen för tillhandahållande av tjänster och för att minimera företagens bördor bör beskattningsbara personer som även bedriver icke beskattningsbar verksamhet anses som beskattningsbara vad gäller alla tjänster som levereras till dem. På samma sätt bör icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade för mervärdesskatt anses vara beskattningsbara personer. Dessa bestämmelser bör i överensstämmelse med gängse regler inte gälla tillhandahållande av tjänster som tas emot av en beskattningsbar person eller av dennes personal för personligt bruk.

(5) När tjänster tillhandahålls icke beskattningsbara personer, bör den allmänna regeln också i fortsättningen vara att platsen för tillhandahållandet ska vara den plats där tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet.

(6) Under vissa omständigheter är de allmänna regler beträffande platsen för tillhandahållande av tjänster som gäller både beskattningsbara och icke beskattningsbara personer inte tillämpliga, utan specifika undantag bör i stället gälla. Undantagen bör till övervägande del vara grundade på de nuvarande kriterierna och avspegla principen om beskattning på platsen för konsumtion, men får inte innebära att någon oskälig administrativ börda läggs på vissa företag.

(7) När en beskattningsbar person tar emot tjänster från en person som inte är etablerad i samma medlemsstat, bör förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i vissa fall vara obligatoriskt, vilket betyder att den beskattningsbara personen själv bör deklarerat mervärdesskatten på den tjänst han köper.

(8) För att skyldigheterna för företag som bedriver verksamhet i medlemsstater där de inte är etablerade ska bli enklare, bör det inrättas en ordning som gör det möjligt för dem att ha en enda elektronisk kontaktpunkt för registrering och deklaration av mervärdesskatt. Fram till dess att en sådan ordning har inrättats, bör man använda den ordning som införts för att underlätta för beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapen att uppfylla sina skattemässiga skyldigheter.

⁽¹⁾ EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 143 och yttrande avgivet den 16 maj 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 117, 30.4.2004, s. 15 och EUT C 195, 18.8.2006, s. 54.

⁽³⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2007/75/EG (EUT L 346, 29.12.2007, s. 13).

- (9) För att en korrekt tillämpning av detta direktiv ska kunna främjas, bör varje beskattningsbar person som är registrerad för mervärdesskatt överlämna en sammanställning över de beskattningsbara personer och icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade för mervärdesskatt till vilka han har tillhandahållit beskattningsbara tjänster enligt metoden för omvänd skattskyldighet.
- (10) Några av de ändringar som gäller platsen för tillhandahållande av tjänster kan ha avsevärda budgetkonsekvenser för medlemsstaterna. För att övergången ska ske smidigt bör dessa ändringar genomföras stegvis.
- (11) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽¹⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (12) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska med verkan från och med den 1 januari 2009 ändras på följande sätt:

1. Artikel 56.3 ska ersättas med följande:

”3. Punkt 1 j och k samt punkt 2 ska tillämpas till och med den 31 december 2009.”

2. Artikel 57.2 ska ersättas med följande:

”2. Punkt 1 ska tillämpas till och med den 31 december 2009.”

3. Artikel 59.2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska till och med den 31 december 2009 tillämpa artikel 58 b på sådana radio- och televisionssändningar som avses i artikel 56.1 j när de tillhandahålls icke beskattningsbara personer som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen.”

4. Artikel 357 ska ersättas med följande:

”Artikel 357

Detta kapitel ska tillämpas till och med den 31 december 2014.”

Artikel 2

Direktiv 2006/112/EG ska med verkan från och med den 1 januari 2010 ändras på följande sätt:

1. Avdelning V kapitel 3 ska ersättas med följande:

”KAPITEL 3

Platsen för tillhandahållande av tjänster

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 43

Vid tillämpning av bestämmelserna om bestämning av platsen för tillhandahållande av tjänster ska

1. en beskattningsbar person som även bedriver verksamhet eller genomför transaktioner som inte betraktas som beskattningsbara leveranser av varor eller beskattningsbara tillhandahållanden av tjänster i enlighet med artikel 2.1 anses som beskattningsbar person för alla tjänster som han kommer i åtnjutande av,
2. en icke beskattningsbar juridisk person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt anses som beskattningsbar person.

Avsnitt 2

Allmänna regler

Artikel 44

Platsen för tillhandahållande av tjänster till en beskattningsbar person, som agerar i denna egenskap, ska vara den plats där denna person har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. Om dessa tjänster tillhandahålls den beskattningsbara personens fasta etableringsställe som är beläget på en annan plats än där han har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet ska dock platsen för tillhandahållande av dessa tjänster vara den plats där det fasta etableringsstället är beläget. I avsaknad av ett sådant säte eller ett sådant fast etableringsställe, ska platsen för tillhandahållande av tjänster vara den plats där den beskattningsbara person som tillhandahålls sådana tjänster är bosatt eller stadigvarande vistas.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

Artikel 45

Platsen för tillhandahållande av tjänster till en icke beskattningsbar person ska vara den plats där tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. Om dessa tjänster tillhandahålls från tillhandahållarens fasta etableringsställe som är beläget på en annan plats än där han har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet ska dock platsen för tillhandahållande av dessa tjänster vara den plats där det fasta etableringsstället är beläget. I avsaknad av ett sådant säte eller ett sådant fast etableringsställe, ska platsen för tillhandahållande av tjänster vara den plats där tillhandahållaren är bosatt eller stadigvarande vistas.

Avsnitt 3

Särskilda bestämmelser

Underavsnitt 1

Tillhandahållande av tjänster genom förmedlare

Artikel 46

Platsen för tillhandahållande av tjänster till en icke beskattningsbar person som utförs av en förmedlare som agerar i annans namn och för annans räkning ska vara den plats där den underliggande transaktionen utförs i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

Underavsnitt 2

Tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom

Artikel 47

Platsen för tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom, däribland experttjänster och fastighetsmäklartjänster, tillhandahållande av logi inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion, såsom semesterbyar eller områden som iordningställts för användning som campingplatser, beviljande av rätten att använda fast egendom samt tjänster för förberedelse och samordning av byggnadsarbeten, såsom tjänster som tillhandahålls av arkitekter och inspektionsföretag, ska vara den plats där den fasta egendomen är belägen.

Underavsnitt 3

Tillhandahållande av transporter

Artikel 48

Platsen för tillhandahållande av persontransporttjänster ska vara den plats där transporten äger rum, proportionellt mot de avstånd som tillryggaläggs.

Artikel 49

Platsen för tillhandahållande av andra än gemenskapsintern varutransporttjänster till icke beskattningsbara perso-

ner ska vara den plats där transporten äger rum, proportionellt mot de avstånd som tillryggaläggs.

Artikel 50

Platsen för tillhandahållande av gemenskapsintern varutransporttjänster till icke beskattningsbara personer ska vara transportens avgångsort.

Artikel 51

Med *gemenskapsintern transport av varor* avses varje transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom två olika medlemsstaters territorier.

Med *avgångsort* avses den ort där transporten av varorna faktiskt inleds, utan hänsyn till det avstånd som tillryggalagts till den plats där varorna befinner sig. Med *ankomstort* avses den ort där transporten av varorna faktiskt avslutas.

Artikel 52

Medlemsstaterna behöver inte beskatta den del av en gemenskapsintern transport av varor till icke beskattningsbara personer som företas över farvatten som inte utgör en del av gemenskapens territorium.

Underavsnitt 4

Tillhandahållande av tjänster som har samband med kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga och liknande verksamheter och evenemang, tjänster med anknytning till transport samt värderingar av och arbete på lös egendom.

Artikel 53

Platsen för tillhandahållande av tjänster, inklusive underordnade tjänster, i samband med kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga eller liknande verksamheter, till exempel mässor och utställningar, inklusive tillhandahållande av tjänster av sådana verksamheters organisatörer, ska vara den plats där dessa verksamheter faktiskt utövas.

Artikel 54

Platsen för tillhandahållande av följande tjänster till en icke beskattningsbar person ska vara den plats där tjänsterna fysiskt utförs:

- Verksamhet med anknytning till transport såsom lastning, lossning, godshantering och liknande verksamhet.
- Värdering av eller arbete på materiell lös egendom.

Underavsnitt 5**Restaurang- och cateringtjänster***Artikel 55*

Platsen för tillhandahållande av restaurang- och cateringtjänster, med undantag för sådana tjänster som fysiskt utförs ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg under den del av en persontransport som genomförs i gemenskapen, ska vara den plats där tjänsterna fysiskt utförs.

Underavsnitt 6**Uthyrning av transportmedel***Artikel 56*

1. Platsen för tillhandahållande av korttidsuthyrning av transportmedel ska vara den plats där transportmedlet faktiskt ställs till kundens förfogande.

2. I punkt 1 avses med *korttidsuthyrning* att transportmedlet får innehas eller användas under en sammanhängande period om högst 30 dagar och, när det gäller fartyg, högst 90 dagar.

Underavsnitt 7**Tillhandahållande av restaurang- och cateringtjänster ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg***Artikel 57*

1. Platsen för tillhandahållande av restaurang- eller cateringtjänster som fysiskt utförs ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg under den del av en persontransport som genomförs i gemenskapen ska vara persontransportens avgångsort.

2. För tillämpningen av punkt 1 avses med *del av en persontransport som genomförs i gemenskapen* den del av en persontransport som, utan uppehåll utanför gemenskapen, genomförs mellan avgångsorten och ankomstorten.

Persontransportens avgångsort är den första platsen för påstigning av passagerare i gemenskapen, i förekommande fall efter ett uppehåll utanför gemenskapen.

Persontransportens ankomstort är den sista platsen för avstigning av passagerare inom gemenskapen för passagerare som stigit på inom gemenskapen, i förekommande fall före ett uppehåll utanför gemenskapen.

När det gäller resa tur och retur ska återresan betraktas som en separat transport.

Underavsnitt 8**Elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer***Artikel 58*

Platsen för tillhandahållande av tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II, när de tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe, från vilket tjänsterna tillhandahålls, utanför gemenskapen eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen, ska vara den plats där den icke beskattningsbara personen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas.

Om tillhandahållaren av en tjänst och kunden kommunicerar med e-post, ska detta i sig inte innebära att den tillhandahållna tjänsten är en tjänst som tillhandahålls på elektronisk väg.

Underavsnitt 9**Tjänster till icke beskattningsbara personer utanför gemenskapen***Artikel 59*

Platsen för tillhandahållande av följande tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen ska vara den plats där denna person är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas:

- a) Överlåtelse av upphovsrätter, patent, licenser, varumärken och liknande rättigheter.
- b) Reklamtjänster.
- c) Tjänster av rådgivare, ingenjörer, konsultbyråer, jurister, revisorer och andra liknande tjänster, liksom databehandling och tillhandahållande av information.
- d) Åtaganden att helt eller delvis avstå från att utöva en näringsverksamhet eller en rättighet som avses i denna artikel.

- e) Bank-, finansierings- och försäkringstransaktioner, däribland återförsäkring, med undantag för uthyrning av bankfack.
- f) Tillhandahållande av personal.
- g) Uthyrning av materiell lös egendom, med undantag för alla slags transportmedel.
- h) Tillhandahållande av tillträde till distributionssystem för naturgas och el samt transport och överföring genom dessa system och tillhandahållande av andra tjänster som är direkt kopplade därtill.
- i) Telekommunikationstjänster.
- j) Radio- och televisionssändningar.
- k) Tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II.

Om en tjänsteleverantör och köparen kommunicerar via e-post, ska detta inte i sig betyda att den tjänst som tillhandahålls är en tjänst som tillhandahålls på elektronisk väg.

Underavsnitt 10

Förhindrande av dubbelbeskattning eller utebliven beskattning

Artikel 59a

För att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller snedvridning av konkurrensen får medlemsstaterna när det gäller tillhandahållande av tjänster för vilka platsen för tillhandahållande bestäms enligt artiklarna 44, 45, 56 och 59

- a) betrakta platsen för tillhandahållande av någon av eller alla dessa tjänster, när den är belägen inom medlemsstaternas territorium, såsom belägen utanför gemenskapen, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum utanför gemenskapen,
- b) betrakta platsen för tillhandahållande av någon av eller alla dessa tjänster, när den är belägen inom gemenskapen, såsom belägen inom medlemsstaternas territorium, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum inom deras territorium.

Denna bestämmelse ska dock inte gälla tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg om dessa tjänster tillhandahålls icke beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapen.

hålls icke beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapen.

Artikel 59b

Medlemsstaterna ska tillämpa artikel 59a första stycket b på telekommunikationstjänster och radio- och televisionssändningar enligt artikel 59 första stycket j när de tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe, från vilket tjänsterna tillhandahålls, utanför gemenskapen eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen."

2. I artikel 98.2 ska andra stycket ersättas av följande:

"De reducerade skattesatserna får inte tillämpas på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg."

3. Den inledande meningen i artikel 170 ska ersättas med följande:

"De beskattningsbara personer som i enlighet med artikel 1 i direktiv 86/560/EEG (*), artikel 2.1 och artikel 3 i direktiv 2008/9/EG (**) och artikel 171 i detta direktiv inte är etablerade i den medlemsstat där de köper varor eller tjänster eller importerar varor som belastats med mervärdesskatt har rätt till återbetalning av den erlagda mervärdesskatten i den mån varorna och tjänsterna används för

(*) Rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den 17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – Regler om återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium (EGT L 326, 21.11.1986, s. 40).

(**) Rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (EUT L 44, 20.2.2008, s. 23)."

4. Artikel 171 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den medlemsstat där de köper varor och tjänster som belastats med mervärdesskatt eller importerar varor som är belagda med mervärdesskatt, men som är etablerade i en annan medlemsstat, ska ske i enlighet med genomföranderegler i direktiv 2008/9/EG."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Direktiv 86/560/EEG gäller inte för

- a) enligt den återbetalande medlemsstatens lagstiftning felaktigt fakturerad mervärdesskatt,
- b) mervärdesskatt som fakturerats för leverans av varor som enligt artikel 138 eller artikel 146.1 b är undantagna eller kan undantas från skatteplikt.”

5. Följande artikel 171a ska läggas till:

”Artikel 171a

Medlemsstaterna får i stället för att bevilja återbetalning av mervärdesskatt enligt direktiven 86/560/EEG eller 2008/9/EG avseende leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster till en beskattningsbar person, för vilka denna person är skyldig att betala skatt enligt artiklarna 194–197 eller artikel 199, medge avdrag för denna skatt enligt förfarandet i artikel 168. Inskränkningarna i artikel 2.2 och artikel 4.2 i direktiv 86/560/EEG får bibehållas.

I detta syfte får medlemsstaterna helt undanta den beskattningsbara person som är skyldig att betala denna skatt från återbetalningsförfarandet enligt direktiven 86/560/EEG eller 2008/9/EG.”

6. I avdelning XI kapitel 1 avsnitt 1 ska följande artikel 192a läggas till:

”Artikel 192a

Vid tillämpningen av detta avsnitt ska en beskattningsbar person som har ett fast etableringsställe inom den medlemsstats territorium där skatten ska betalas, anses vara en beskattningsbar person som inte är etablerad inom den medlemsstaten om följande villkor är uppfyllda:

- a) Personen utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster i den medlemsstaten.
- b) Leverans av dessa varor eller tillhandahållande av dessa tjänster sker utan medverkan av leverantörens eller tillhandahållarens etableringsställe inom den medlemsstatens territorium.”

7. Artikel 196 ska ersättas med följande:

”Artikel 196

Mervärdesskatt ska betalas av beskattningsbara personer eller icke beskattningsbara juridiska personer registrerade till

mervärdesskatt som köper sådana tjänster som avses i artikel 44, om tjänsterna tillhandahålls av en beskattningsbar person som inte är etablerad i medlemsstaten.”

8. I artikel 214 ska följande led läggas till:

”d) Varje beskattningsbar person som inom medlemsstaternas respektive territorium mottar tjänster för vilka personen är skyldig att betala mervärdesskatt i enlighet med artikel 196.

e) Varje beskattningsbar person som är etablerad inom medlemsstaternas respektive territorium och tillhandahåller tjänster på en annan medlemsstats territorium, för vilka mervärdesskatt ska betalas uteslutande av mottagaren i enlighet med artikel 196.”

9. Artikel 262 ska ersättas med följande:

”Artikel 262

Varje beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt ska lämna in en sammanställning, där följande anges:

- a) De mervärdesskatteregistrerade förvärvare till vilka han har levererat varor enligt de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 c.
- b) De mervärdesskatteregistrerade personer till vilka han har levererat varor som levererats till honom genom sådana gemenskapsinterna förvärv som avses i artikel 42.
- c) De beskattningsbara personer och de icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade för mervärdesskatt till vilka han har tillhandahållit andra tjänster än tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar och för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artikel 196.”

10. Artikel 264.1 ska ändras på följande sätt:

a) Leden a och b ska ha följande lydelse:

”a) Den beskattningsbara personens registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat där sammanställningen ska lämnas och under vilket han har utfört leveranser av varor på villkoren i artikel 138.1 eller tillhandahållit beskattningsbara tjänster på villkoren i artikel 44.

b) Förförarens registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den där sammanställningen ska lämnas och under vilket varorna eller tjänsterna levererats till honom eller tillhandahållits honom.”

b) Led d ska ersättas med följande:

”d) För varje förförare av varor eller tjänster, det sammanlagda beloppet för de leveranser av varor och tjänster som utförts av den beskattningsbara personen.”

11. Artikel 358 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. *elektroniska tjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg*: sådana tjänster som avses i artikel 59 första stycket k.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. *konsumtionsmedlemsstat*: den medlemsstat där tillhandahållandet av de elektroniska tjänsterna anses äga rum enligt artikel 58.”

12. I bilaga II ska rubriken ersättas med följande:

”EXEMPEL PÅ TJÄNSTER SOM TILLHANDAHÅLLS PÅ ELEKTRONISK VÄG I ENLIGHET MED ARTIKEL 58 OCH ARTIKEL 59 FÖRSTA STYCKET K”.

Artikel 3

Artiklarna 53 och 54 i direktiv 2006/112/EG ska med verkan från och med den 1 januari 2011 ändras ersättas med följande:

”Artikel 53

Platsen för tillhandahållande av tillträde till kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga eller liknande arrangemang som till exempel mässor och utställningar, samt tjänster i anknytning till tillträdet, som tillhandahålls en beskattningsbar person, ska vara den plats där evenemangen i fråga faktiskt äger rum.

Artikel 54

1. Platsen för tillhandahållande av tjänster och underordnade tjänster, i samband med kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga eller liknande verksamheter, till exempel mässor och utställningar, inklusive tillhandahållande av tjänster av sådana verksamheters organisatörer, som tillhandahålls en icke beskattningsbar

person, ska vara den plats där dessa verksamheter faktiskt äger rum.

2. Platsen för tillhandahållande av följande tjänster till en icke beskattningsbar person ska vara den plats där tjänsterna fysiskt utförs:

a) Verksamheter som har anknytning till transport såsom lastning, lossning, godshantering och liknande verksamhet.

b) Värdering av eller arbeten på materiell lös egendom.”

Artikel 4

Artikel 56.2 i direktiv 2006/112/EG ska med verkan från och med den 1 januari 2013 ersättas med följande

”2. Platsen för tillhandahållande av uthyrning, utom korttidsuthyrning, av transportmedel till en icke beskattningsbar person ska vara den plats där kunden är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas.

Platsen för uthyrning av fritidsbåtar till icke beskattningsbara personer, utom i fråga om korttidsuthyrning, ska emellertid vara den plats där fritidsbåten faktiskt levereras till mottagaren, när tjänsteleverantören faktiskt tillhandahåller denna tjänst från sätet för sin ekonomiska verksamhet eller från ett fast etableringsställe beläget på denna plats.

3. I punkterna 1 och 2 avses med *korttidsuthyrning* att transportmedlet får innehas eller användas under en sammanhängande period om högst 30 dagar och, när det gäller fartyg, högst nittio dagar.”

Artikel 5

Direktiv 2006/112/EG ska med verkan från och med den 1 januari 2015 ändras på följande sätt:

1. I avdelning V avsnitt 3 kapitel 3 ska underavsnitt 8 ersättas med följande:

”Underavsnitt 8

Tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer

Artikel 58

Platsen för tillhandahållande av följande tjänster till en icke beskattningsbar person ska vara platsen där personen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas:

a) Telekommunikationstjänster.

- b) Radio- och televisionssändningar.
- c) Tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II.
- Om tillhandahållaren av en tjänst och kunden kommunicerar med e-post, ska detta i sig inte innebära att den tillhandahållna tjänsten är en tjänst som tillhandahålls på elektronisk väg.”
2. Artikel 59 första stycket i, j och k samt andra stycket ska utgå.
3. Artikel 59a ska ersättas med följande:
- ”Artikel 59a
- För att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller snedvridning av konkurrensen får medlemsstaterna när det gäller tillhandahållande av tjänster för vilka platsen för tillhandahållande bestäms enligt artiklarna 44, 45, 56, 58 och 59
- a) betrakta platsen för tillhandahållande av dessa tjänster eller vissa av dem, när den är belägen inom deras territorium, såsom belägen utanför gemenskapen, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum utanför gemenskapen,
- b) betrakta platsen för tillhandahållande av dessa tjänster eller vissa av dem, när den är belägen utanför gemenskapen, såsom belägen inom deras territorium, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum inom deras territorium.”
4. Artikel 59b ska utgå.
5. Artikel 204.1 tredje stycket ska ersättas med följande:
- ”Medlemsstaterna får emellertid inte tillämpa den valmöjlighet som avses i andra stycket på en enligt definitionen i artikel 358a 1 i gemenskapen icke-etablerad beskattningsbar person som har valt att omfattas av den särskilda ordningen för telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster.”
6. Rubriken i avdelning XII kapitel 6 ska ha följande lydelse:
- ”Särskilda ordningar för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer”
7. Artikel 357 ska utgå.
8. Artikel 358 ska ersättas med följande:
- ”Artikel 358
- Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser avses i detta kapitel med:
1. *telekommunikationstjänster och radio- och televisionssändningar*: sådana tjänster som avses i artikel 58 första stycket a och b.
 2. *elektroniska tjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg*: sådana tjänster som avses i artikel 58 första stycket c.
 3. *konsumentmedlemsstat*: den medlemsstat där tillhandahållandet av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster anses äga rum i enlighet med artikel 58.
 4. *mervärdesskattedeklaration*: en deklARATION som innehåller den information som behövs för att fastställa vilket mervärdesskattebelopp som ska betalas i de enskilda medlemsstaterna.”
9. Rubriken i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2 ska ersättas med följande:
- ”Särskild ordning för telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster som tillhandahålls av skattskyldiga personer som inte är etablerade inom gemenskapen”
10. I avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2 ska följande artikel 358a läggas till:
- ”Artikel 358a
- I detta avsnitt gäller följande definitioner, utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen*: en beskattningsbar person som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom gemenskapens territorium, och som inte av annan anledning är skyldig att låta registrera sig för mervärdesskatteändamål.

2. *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat till vilken den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen väljer att anmäla vilken dag han inleder sin verksamhet som beskattningsbar person inom gemenskapens territorium i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt.”

11. Artiklarna 359 till 365 ska ersättas med följande:

”Artikel 359

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen och som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat, utnyttjar denna särskilda ordning. Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom gemenskapen.

Artikel 360

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen ska underrätta identifieringsmedlemsstaten om tidpunkten när hans verksamhet som beskattningsbar person inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna underrättelse ska lämnas på elektronisk väg.

Artikel 361

1. Den information som en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen ska lämna till identifieringsmedlemsstaten när han inleder sin beskattningsbara verksamhet ska innehålla följande uppgifter:

- a) Namn.
- b) Postadress.
- c) Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser.
- d) Nationellt skattenummer, om ett sådant finns.
- e) En anmälan om att personen inte är registrerad till mervärdesskatt inom gemenskapen.

2. Den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen ska till identifieringsmedlemsstaten anmäla eventuella ändringar av den information som har lämnats.

Artikel 362

Identifieringsmedlemsstaten ska tilldela en beskattningsbar person som inte är etablerad inom gemenskapen ett individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt och underrätta honom på elektronisk väg om det registreringsnummer han tilldelats. På grundval av de uppgifter som används för denna identifiering får konsumtionsmedlemsstaterna ha sina egna registreringssystem.

Artikel 363

Identifieringsmedlemsstaten ska stryka den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen ur registreringsregistret om

- a) han underrättar den medlemsstaten om att han inte längre tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster,
- b) det på annat sätt kan antas att hans beskattningsbara verksamheter har avslutats,
- c) han inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning, eller om
- d) han ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

Artikel 364

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskatteklamation för varje kalenderkvartal oberoende av om telekommunikationstjänster, radio- eller televisionssändningar eller en elektronisk tjänst har tillhandahållits eller ej. Deklarationen ska översändas inom 20 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklamationen avser.

Artikel 365

Mervärdesskatteklamationen ska innehålla registreringsnumret och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, för tillhandahållanden av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster som ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande skatt fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala skatt som ska betalas ska också anges i deklamationen.”

12. Artikel 366.1 ska ersättas med följande:

"1. Mervärdesskattedeklarationen ska upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta. Om tillhandahållande av tjänster har skett i andra valutor, ska den skattskyldiga personen som inte är etablerad i gemenskapen använda den aktuella växelkurs som gällde den sista dagen av den beskattningsperiod för vilken mervärdesskattedeklarationen upprättas."

13. Artiklarna 367 och 368 ska ersättas med följande:

"Artikel 367

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen ska betala mervärdesskatten med hänvisning till den mervärdesskattedeklaration som utgör grund för betalningen samtidigt som deklarationen inges, dock senast vid utgången av tidsfristen för inlämnande av deklaration.

Betalningen ska göras i euro till ett bankkonto som har angetts av identifieringsmedlemsstaten. De medlemsstater som inte har antagit euron får begära att betalningen görs till ett bankkonto i deras egen valuta.

Artikel 368

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen och som utnyttjar denna särskilda ordning får inte dra av mervärdesskatt i enlighet med artikel 168 i det här direktivet. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG ska den beskattningsbara personen beviljas återbetalning i enlighet med det nämnda direktivet. Artikel 2.2 och 2.3 samt artikel 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster som omfattas av denna särskilda ordning."

14. Artikel 369.1 ska ersättas med följande:

"1. Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen ska föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att konsumtionsmedlemsstatens skattemyndighet kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt."

15. I avdelning XII kapitel 6 ska följande avsnitt läggas till:

"Avsnitt 3

Särskild ordning för telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten

Artikel 369a

I detta avsnitt gäller följande definitioner, utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten*: en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe inom gemenskapens territorium men som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom konsumtionsmedlemsstatens territorium.
2. *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om han inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen, där han har ett fast etableringsställe.

Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen men har mer än ett fast etableringsställe där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat med fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anmäler att han kommer att utnyttja denna särskilda ordning. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut för det aktuella kalenderåret samt för de två därpå följande kalenderåren.

Artikel 369b

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat, utnyttjar denna särskilda ordning. Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom gemenskapen.

Artikel 369c

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten ska underrätta identifieringsmedlemsstaten när hans beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna underrättelse ska lämnas på elektronisk väg.

Artikel 369d

En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska registreras för beskattningsbara transaktioner enligt denna ordning endast i identifieringsmedlemsstaten. För detta ändamål ska medlemsstaten använda det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt som redan tilldelats den beskattningsbara personen med avseende på hans skyldigheter enligt det nationella systemet.

På grundval av de uppgifter som används för denna registrering får konsumtionsmedlemsstaterna upprätta sina egna registreringssystem.

Artikel 369e

Identifieringsmedlemsstaten ska utesluta en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten från denna särskilda ordning om

- a) han underrättar om att han inte längre tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster,
- b) det på annat sätt kan antas att hans beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning har avslutats,
- c) han inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning, eller om
- d) han ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

Artikel 369f

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal, oberoende av om telekommunikationstjänster, radio- eller televisionssändningar eller elektroniska tjänster har tillhandahållits eller ej. Deklarationen ska översändas inom 20 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.

Artikel 369g

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer som avses i artikel 369d, och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, för tillhandahållanden av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster som ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande skatt fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdes-

skattesatser och den totala skatt som ska betalas ska också anges i deklarationen.

När en beskattningsbar person har ett eller flera andra fasta etableringsställen än det i identifieringsmedlemsstaten, varifrån tjänsterna tillhandahålls, ska mervärdesskattedeklarationen, utöver den information som avses i första stycket, också innehålla det totala värdet av sådana tillhandahållna telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster som omfattas av denna särskilda ordning, för varje medlemsstat där han har ett etableringsställe, tillsammans med detta etableringsställes individuella momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, och uppdelat på respektive konsumtionsmedlemsstat.

Artikel 369h

1. Mervärdesskattedeklarationen ska upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta. Om tillhandahållandet av tjänster har skett i andra valutor ska den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten använda den växelkurs som gällde den sista dagen av den beskattningsperiod för vilken mervärdesskattedeklarationen upprättas.

2. Omräkningen ska göras på grundval av de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken för den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

Artikel 369i

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten ska betala mervärdesskatten med hänvisning till den berörda mervärdesskattedeklarationen som samtidigt ska inges, dock senast vid utgången av den tidsfrist inom vilken deklarationen ska inges.

Betalningen ska göras i euro till ett bankkonto som identifieringsmedlemsstaten har angivit. De medlemsstater som inte har infört euron får begära att betalningen görs till ett bankkonto i deras egen valuta.

Artikel 369j

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som utnyttjar denna särskilda ordning får inte dra av mervärdesskatt i enlighet med artikel 168 i det här direktivet avseende ingående mervärdesskatt för verksamheter inom ramen för denna särskilda ordning. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.1 och artikel 3 i direktiv 2008/9/EG ska dessa beviljas återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med det direktivet.

Om den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som utnyttjar denna särskilda ordning i konsumtionsmedlemsstaten också utövar verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning för vilka han är skyldig att låta registrera sig för mervärdesskatt, ska denne i den mervärdesskattedeklaration som ska inges i enlighet med artikel 250, göra avdrag för verksamheter inom ramen för denna särskilda ordning.

Artikel 369k

1. En beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten ska föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att konsumtionsmedlemsstatens skattemyndighet kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt.

2. De räkenskaper som avses i enligt punkt 1 ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för identifieringsmedlemsstaten och för konsumtionsmedlemsstaten.

Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter den 31 december det år då transaktionen genomfördes.”

16. I bilaga II ska rubriken ersättas med följande:

”EXEMPEL PÅ TJÄNSTER SOM TILLHANDAHÅLLS PÅ ELEKTRONISK VÄG I ENLIGHET MED ARTIKEL 58 FÖRSTA STYCKET C”.

Artikel 6

Kommissionen ska senast den 31 december 2014 lägga fram en rapport om möjligheten att effektivt tillämpa den regel som föreskrivs i artikel 5 för tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som till-

handahålls på elektronisk väg till icke beskattningsbara personer och om frågan huruvida den regeln fortfarande överensstämmer med den allmänna policyn vid den tiden när det gäller platsen för tillhandahållandet av tjänster.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–5 i detta direktiv från och med de datum som anges i dessa bestämmelser.

De ska genast underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 februari 2008.

På rådets vägnar

A. BAJUK

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2008/9/EG

av den 12 februari 2008

om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avsevärda problem uppstår för såväl företag som medlemsstaternas administrativa myndigheter genom de genomförandebestämmelser som fastställs i rådets direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Regler för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium ⁽³⁾.
- (2) De förfaranden som fastställs i det direktivet bör ändras i fråga om de tidsfrister inom vilka företagen måste underlägga sig beslut om ansökningar om återbetalning. Samtidigt bör det föreskrivas att även företagen måste lämna svar inom fastställda tidsperioder. Vidare bör förfarandet förenklas och moderniseras på så sätt att modern teknik får användas.
- (3) Det nya förfarandet bör stärka företagens ställning eftersom medlemsstaterna ska vara skyldiga att betala ränta om återbetalningen görs för sent och företagens rätt att överklaga kommer att förstärkas.
- (4) I syfte att öka klarheten och förbättra läsbarheten bör den befintliga bestämmelsen om tillämpningen av direktiv 79/1072/EEG i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽⁴⁾ nu tas in i det här direktivet.
- (5) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (6) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁵⁾ uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (7) För tydlighetens skull bör direktiv 79/1072/EEG därför upphävas förutsatt att nödvändiga övergångsåtgärder vidtas i fråga om återbetalningsansökningar som lämnas in före den 1 januari 2010.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv fastställs närmare regler för återbetalning av mervärdesskatt enligt artikel 170 i direktiv 2006/112/EG till beskattningsbara personer som uppfyller villkoren i artikel 3 utan att vara etablerade i den återbetalande medlemsstaten.

Artikel 2

I detta direktiv avses med:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten*: en beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 9.1 i direktiv 2006/112/EG som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten men som är etablerad inom en annan medlemsstats territorium.

⁽¹⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 28, 3.2.2006, s. 86.

⁽³⁾ EGT L 331, 27.12.1979, s. 11. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129).

⁽⁴⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2007/75/EG (EUT L 346, 29.12.2007, s. 13).

⁽⁵⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. *återbetalande medlemsstat*: den medlemsstat i vilken mervärdesskatten har debiterats den beskattningsbara personen som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten för varor som har levererats eller tjänster som har tillhandahållits till honom av en annan beskattningsbar person i denna medlemsstat eller för import av varor till denna medlemsstat.
3. *återbetalningsperiod*: den period enligt artikel 16 som återbetalningsansökan gäller.
4. *återbetalningsansökan*: en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt som i den återbetalande medlemsstaten har debiterats den beskattningsbara personen som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten för varor som har levererats eller tjänster som har tillhandahållits till honom av en annan beskattningsbar person i denna medlemsstat eller för import av varor till denna medlemsstat.
5. *sökande*: den beskattningsbara person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten som lämnar en återbetalningsansökan.

Artikel 3

Detta direktiv ska tillämpas på varje beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten som uppfyller följande villkor:

- a) Under återbetalningsperioden har personen, inom den återbetalande medlemsstatens territorium, varken haft sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe från vilket affärstransaktioner genomförts, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, inte heller varit bosatt eller stadigvarande vistats där.
- b) Under återbetalningsperioden har personen inte levererat några varor eller tillhandahållit några tjänster som anses ha levererats eller tillhandahållits i den återbetalande medlemsstaten, med undantag för följande transaktioner:
 - i) Tillhandahållande av transporttjänster och stödtjänster till dessa, vilka är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 eller 160 i direktiv 2006/112/EG.
 - ii) Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster till en person som är skyldig att betala mervärdesskatt i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 199 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 4

Detta direktiv ska inte tillämpas på

- a) mervärdesskatt som fakturerats felaktigt enligt den återbetalande medlemsstatens lagstiftning,

- b) mervärdesskatt som fakturerats för sådan leverans av varor som ska eller får undantas från skatteplikt enligt artikel 138 eller artikel 146.1 b i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 5

Varje medlemsstat ska till en beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten återbetala mervärdesskatt som debiterats för varor som levererats eller tjänster som tillhandahållits till honom av andra beskattningsbara personer i denna medlemsstat eller för import av varor till denna medlemsstat, i den mån varorna och tjänsterna används för följande transaktioner:

- a) Transaktioner som avses i artikel 169 a och b i direktiv 2006/112/EG.
- b) Transaktioner till en person som i enlighet med artiklarna 194–197 och 199 i direktiv 2006/112/EG, så som dessa tillämpas i den återbetalande medlemsstaten, är skyldig att betala mervärdesskatt.

Utan att det påverkar artikel 6 ska vid tillämpningen av detta direktiv rätten till en återbetalning av ingående skatt fastställas i enlighet med direktiv 2006/112/EG, så som detta tillämpas i den återbetalande medlemsstaten.

Artikel 6

För att vara berättigad till en återbetalning i den återbetalande medlemsstaten måste en beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten utföra transaktioner som medför rätt till avdrag i etableringsmedlemsstaten.

När en beskattningsbar person som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten, i den medlemsstat där han är etablerad utför både transaktioner som medför rätt till avdrag och transaktioner som inte medför rätt till avdrag i den medlemsstaten, får bara en sådan del av den mervärdesskatt som kan återbetalas enligt artikel 5 återbetalas av den återbetalande medlemsstaten som hänför sig till de förstnämnda transaktionerna i enlighet med artikel 173 i direktiv 2006/112/EG såsom den tillämpas i etableringsmedlemsstaten.

Artikel 7

För att erhålla återbetalning av mervärdesskatt i den återbetalande medlemsstaten ska den beskattningsbara personen som inte är etablerad i den återbetalande medlemsstaten på elektronisk väg rikta en återbetalningsansökan till den medlemsstaten och inkomma med denna till den medlemsstat där han är etablerad via den elektroniska portal som ska inrättas av den medlemsstaten.

Artikel 8

1. Återbetalningsansökan ska innehålla följande information:

- a) Sökandens namn och fullständiga adress.
 - b) En adress för kontakt på elektronisk väg.
 - c) En beskrivning av sökandens affärsverksamhet för vilken varorna och tjänsterna förvärvats.
 - d) Den återbetalningsperiod ansökan avser.
 - e) En förklaring från sökanden om att denne inte har levererat varor eller tillhandahållit tjänster som anses ha levererats eller tillhandahållits i den återbetalande medlemsstaten under återbetalningsperioden med undantag av sådana transaktioner som avses i artikel 3 b i och ii.
 - f) Sökandens registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer.
 - g) Uppgifter om bankkonto, inbegripet IBAN- och BIC-koder.
2. Utöver den information som anges i punkt 1 ska återbetalningsansökan för varje återbetalande medlemsstat och för varje faktura eller importdokument innehålla följande uppgifter:
- a) Varu- eller tjänsteleverantörens namn och fullständiga adress.
 - b) Utom i fråga om import, varu- eller tjänsteleverantörens registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer som tilldelats av den återbetalande medlemsstaten i enlighet med artiklarna 239 och 240 i direktiv 2006/112/EG.
 - c) Utom i fråga om import, prefixet för den återbetalande medlemsstaten i enlighet med artikel 215 i direktiv 2006/112/EG.
 - d) Fakturans eller importdokumentets datum och nummer.
 - e) Beskattningsunderlaget och mervärdesskattebeloppet uttryckta i den återbetalande medlemsstatens valuta.
 - f) Det avdragsgilla mervärdesskattebeloppet beräknat i enlighet med artikel 5 och artikel 6 andra stycket, uttryckt i den återbetalande medlemsstatens valuta.

g) I förekommande fall, den avdragsgilla andel som beräknats enligt artikel 6, uttryckt i procent.

h) De förvärvade varornas och tillhandahållna tjänsternas art, beskrivna enligt koderna i artikel 9.

Artikel 9

1. I återbetalningsansökan ska de förvärvade varornas och tjänsternas art beskrivas med följande koder:

1. = Bränsle.
2. = Hyra av transportmedel.
3. = Utgifter med anknytning till transportmedel (bortsett från de varor och tjänster som hänförs till kod 1 eller 2).
4. = Vägtullar och vägavgifter.
5. = Utgifter för resor, såsom passageraravgift för taxi och kollektivtrafik.
6. = Logi.
7. = Mat, dryck och restaurangtjänster.
8. = Inträdesavgifter till mässor och utställningar.
9. = Utgifter för lyxartiklar, underhållning och representation.
10. = Övrigt.

Om kod 10 används ska de levererade varornas och tillhandahållna tjänsternas art anges.

2. Den återbetalande medlemsstaten får kräva att sökanden lämnar ytterligare elektronisk kodad information avseende var och en av koderna i punkt 1, i den utsträckning sådan information behövs på grund av begränsningar av avdragsrätten enligt direktiv 2006/112/EG så som detta tillämpas i den återbetalande medlemsstaten eller för tillämpningen av ett relevant undantag som beviljats den återbetalande medlemsstaten enligt artiklarna 395 eller 396 i det direktivet.

Artikel 10

Den återbetalande medlemsstaten får utan att det påverkar en begäran om information enligt artikel 20 begära att sökanden på elektronisk väg lämnar en kopia av fakturan eller importdokumentet tillsammans med återbetalningsansökan, om det beskattningsbara beloppet på en faktura eller ett importdokument uppgår till 1 000 EUR eller mer eller motsvarande belopp i nationell valuta. Om fakturan avser bränsle ska minimibeloppet vara 250 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

Artikel 11

Den återbetalande medlemsstaten får kräva att sökanden lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av de harmoniserade koder som fastställts i enlighet med artikel 34a.3 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 ⁽¹⁾.

Artikel 12

Den återbetalande medlemsstaten får ange vilket eller vilka språk som ska användas av sökanden när denne lämnar information i ansökan om återbetalning eller eventuell ytterligare information.

Artikel 13

Om den avdragsgilla andelen justeras enligt artikel 175 i direktiv 2006/112/EG efter det att återbetalningsansökan har lämnats in ska sökanden korrigera det belopp som söks eller som redan har återbetalats.

Korrigeringen ska göras under kalenderåret efter den ifrågavarande återbetalningsperioden i en återbetalningsansökan, eller, om sökanden inte lämnar någon återbetalningsansökan under det kalenderåret, genom inlämnande av en särskild anmälan via den elektroniska portal som inrättats av den medlemsstat där sökanden är etablerad.

Artikel 14

1. Återbetalningsansökan ska avse
 - a) köp av varor eller tjänster som har fakturerats under återbetalningsperioden, förutsatt att skatten har blivit utkrävbar före eller vid tidpunkten för faktureringen, eller för vilka skatten har blivit utkrävbar under återbetalningsperioden, under förutsättning att köpen har fakturerats innan skatten blivit utkrävbar,
 - b) import av varor under återbetalningsperioden.
2. Utöver de transaktioner som avses i punkt 1 får återbetalningsansökan även avse fakturor eller importdokument som

inte omfattas av tidigare återbetalningsansökningar och som gäller transaktioner som genomförts under kalenderåret i fråga.

Artikel 15

1. Återbetalningsansökan ska lämnas in till etableringsmedlemsstaten senast den 30 september kalenderåret efter återbetalningsperioden. Återbetalningsansökan ska anses ingiven endast om sökanden har lämnat samtliga de uppgifter som krävs enligt artiklarna 8, 9 och 11.

2. Etableringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål skicka en elektronisk bekräftelse till sökanden.

Artikel 16

Återbetalningsperioden ska inte vara längre än ett kalenderår eller kortare än tre kalendermånader. Återbetalningsansökningar får dock avse en period som är kortare än tre månader om perioden utgör återstoden av ett kalenderår.

Artikel 17

Om återbetalningsansökan avser en återbetalningsperiod som är kortare än ett kalenderår, men inte kortare än tre månader, får det mervärdesskattebelopp för vilket ansökan görs inte vara mindre än 400 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

Om återbetalningsansökan avser en återbetalningsperiod på ett kalenderår eller återstoden av ett kalenderår, får mervärdesskattebeloppet inte vara mindre än 50 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

Artikel 18

1. Etableringsmedlemsstaten ska inte vidarebefordra ansökan till den återbetalande medlemsstaten om sökanden under återbetalningsperioden i etableringsmedlemsstaten
 - a) inte är en beskattningsbar person för mervärdesskatt,
 - b) endast utför leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som enligt artiklarna 132, 135, 136, 371, 374–377, 378.2 a, 379.2 eller 380–390 i direktiv 2006/112/EG eller bestämmelser som medför identiska undantag från skatteplikt i 2005 års anslutningsakt är undantagna från skatteplikt utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet,
 - c) omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 284, 285, 286 och 287 i direktiv 2006/112/EG, eller

⁽¹⁾ EUT L 264, 15.10.2003, s. 1.

d) omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning för jordbrukare enligt artiklarna 296–305 i direktiv 2006/112/EG.

2. Etableringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg underrätta sökanden om det beslut den har fattat enligt punkt 1.

Artikel 19

1. Den återbetalande medlemsstaten ska på elektronisk väg utan dröjsmål underrätta sökanden om vilket datum ansökan inkom.

2. Den återbetalande medlemsstaten ska meddela sökanden sitt beslut att bifalla eller avslå ansökan inom fyra månader från det att denna inkom till den medlemsstaten.

Artikel 20

1. Om den återbetalande medlemsstaten anser att den inte har all relevant information som behövs för ett beslut i fråga om hela eller en del av återbetalningsansökan, får denna inom den fyramånadersperiod som avses i artikel 19.2 på elektronisk väg begära ytterligare information från bland annat sökanden eller etableringsmedlemsstaten. Om den ytterligare informationen begärs från en annan person än sökanden eller den behöriga myndigheten i en medlemsstat får framställningen göras på elektronisk väg endast om mottagaren av den har tillgång till sådana medel.

Den återbetalande medlemsstaten får vid behov begära in kompletterande ytterligare information.

Den information som begärs i enlighet med denna punkt får omfatta inlämnande av originalet eller en kopia av den berörda fakturan eller importdokumentet, om den återbetalande medlemsstaten hyser rimliga tvivel rörande giltigheten eller riktigheten av en viss fordran. I så fall ska tröskelbeloppen i artikel 10 inte gälla.

2. Den återbetalande medlemsstaten ska ges tillgång till den information som har begärts enligt punkt 1 inom en månad från det att begäran inkom till mottagaren.

Artikel 21

Om den återbetalande medlemsstaten begär ytterligare information ska denna meddela sökanden sitt beslut att bifalla eller avslå återbetalningsansökan inom två månader från det att den begärda informationen inkom eller, om den inte har fått svar på sin begäran, inom två månader efter det att den tidsfrist som anges i artikel 20.2 löpt ut. Den tillgängliga tidsfristen för beslutsfattandet avseende hela eller en del av återbetalningsansökan ska dock alltid vara minst sex månader räknat från den dag återbetalningsansökan mottogs av den återbetalande medlemsstaten.

Om den återbetalande medlemsstaten begär kompletterande ytterligare information ska denna meddela sökanden sitt beslut i

fråga om hela eller en del av återbetalningsansökan inom åtta månader från det att återbetalningsansökan mottogs av den återbetalande medlemsstaten.

Artikel 22

1. Om återbetalningsansökan bifalls ska den återbetalande medlemsstaten betala det beviljade beloppet senast inom 10 arbetsdagar från den dag som tidsfristen i artikel 19.2 löpte ut eller, om ytterligare information eller kompletterande ytterligare information har begärts, från den dag som tidsfristerna i artikel 21 löpte ut.

2. Återbetalningen ska utbetalas i den återbetalande medlemsstaten eller, på sökandens begäran, i en annan medlemsstat. I det senare fallet ska den återbetalande medlemsstaten dra av de bankavgifter som tagits ut för överföringen från det belopp som ska utbetalas till sökanden.

Artikel 23

1. Om återbetalningsansökan avslås helt eller delvis, ska den återbetalande medlemsstaten underrätta sökanden om avslagsbeslutet åtföljt av skälen för detta.

2. Sökanden får överklaga beslutet att avslå återbetalningsansökan hos behöriga myndigheter i den återbetalande medlemsstaten på de villkor och inom de tidsfrister som gäller för överklaganden i fråga om återbetalningsansökningar från personer som är etablerade i denna medlemsstat.

Om underlåtenhet av den återbetalande medlemsstaten att inom de i detta direktiv fastställda tidsfristerna fatta ett beslut om återbetalningsansökan enligt dess lagstiftning varken betraktas som bifall eller avslag, ska de administrativa eller rättsliga förfaranden som i en sådan situation är tillgängliga för beskattningsbara personer som är etablerade i denna medlemsstat på motsvarande sätt vara tillgängliga för sökanden. Om sådana förfaranden saknas ska underlåtenhet att fatta ett beslut om återbetalningsansökan inom den fastställda tidsfristen anses som ett avslag.

Artikel 24

1. Om en återbetalning har erhållits på ett bedrägligt eller annars oriktigt sätt, ska den behöriga myndigheten i den återbetalande medlemsstaten – utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om ömsesidigt bistånd vid indrivning av mervärdesskatt – utan dröjsmål driva in de felaktigt utbetalade beloppen samt eventuella sanktionsavgifter och räntor i enlighet med det förfarande som tillämpas i den återbetalande medlemsstaten.

2. Om en administrativ sanktionsavgift eller ränta har påförts men inte betalats, får den återbetalande medlemsstaten uppskjuta ytterligare återbetalning till den berörda beskattningsbara personen med maximalt det obetalda beloppet.

Artikel 25

Den återbetalande medlemsstaten ska beakta, i form av en ökning eller minskning av det belopp som ska återbetalas, de korrigeringar som gjorts vad gäller en tidigare återbetalningsansökan enligt artikel 13 eller, om en särskild anmälan lämnas, i form av en särskild utbetalning eller indrivning.

Artikel 26

Den återbetalande medlemsstaten ska betala ränta till sökanden på det belopp som ska återbetalas till denne, om återbetalningen sker efter det sista datum för betalning enligt artikel 22.1.

Om sökanden inte lämnar in den begärda ytterligare informationen eller den kompletterande ytterligare informationen till den återbetalande medlemsstaten inom fastställda tidsfrister ska första stycket inte tillämpas. Detsamma gäller till dess att den återbetalande medlemsstaten har mottagit de dokument som enligt artikel 10 ska lämnas på elektronisk väg.

Artikel 27

1. Ränta ska beräknas från och med dagen efter den dag som är sista dagen för återbetalning enligt artikel 22.1 till den dag återbetalningen faktiskt görs.

2. Räntesatsen ska vara densamma som den nationella räntesats som tillämpas för återbetalningar av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som är etablerade i den återbetalande medlemsstaten enligt nationell lagstiftning i denna medlemsstat.

Om ingen ränta ska betalas enligt nationell rätt vad gäller återbetalningar till etablerade beskattningsbara personer, ska den ränta som ska betalas vara densamma som den ränta eller jämförlig avgift som den återbetalande medlemsstaten tillämpar för försenade betalningar av mervärdesskatt från beskattningsbara personer.

Artikel 28

1. Detta direktiv ska tillämpas på återbetalningsansökningar som lämnas in efter den 31 december 2009.

2. Direktiv 79/1072/EEG upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2010. Bestämmelserna i direktivet ska emellertid fortsätta att vara tillämpliga på återbetalningsansökningar som lämnats in före den 1 januari 2010.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv utom för återbetalningsansökningar som lämnats in före den 1 januari 2010.

Artikel 29

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv med verkan från och med den 1 januari 2010. De ska genast underätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 30

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 31

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 februari 2008.

På rådets vägnar

A. BAJUK

Ordförande

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 december 2007

om statligt stöd avseende ersättning enligt dekretet om gödsel (C 12/1999)

[delgivet med nr K(2007) 6777]

(Endast de franska och nederländska texterna är giltiga)

(2008/138/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

myndigheterna med ytterligare uppgifter till kommissionen.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2,

(4) I en skrivelse av den 12 mars 2007 meddelade Belgien kommissionen att den anmälda åtgärden återkallas. I skrivelsen bekräftade Belgien att stödet inte har betalats ut.

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och

II SLUTSATS

av följande skäl:

(5) Fram till det datum då kommissionen mottog meddelandet om återkallelse från Belgien hade kommissionen inte fattat något formellt beslut om anmälan i fråga. Under dessa omständigheter godkänner kommissionen återkallelsen av anmälan i enlighet med artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽²⁾.

I FÖRFARANDE

(1) I en skrivelse av den 3 juli 1998 anmälde de belgiska myndigheterna ovannämnda stöd i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget.

(2) Genom sin skrivelse med diarienummer SG-Greffe (1999) D/2211 av den 26 mars 1999 inledde kommissionen det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget. Belgien yttrade sig därefter i en skrivelse av den 28 april 1999.

(6) Det formella granskningsförfarandet bör därför avslutas i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EG) nr 659/1999 eftersom det nu är överflödigt.

(3) Kommissionen har mottagit synpunkter från berörda parter. I en skrivelse av den 30 juni vidarebefordrade kommissionen dessa synpunkter till Belgien, som gavs tillfälle att bemöta dem. I skrivelser av den 1 juni 1999, den 27 juni 2000 och den 23 juli 2001 inkom de belgiska

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det formella granskningsförfarandet avseende ett stöd till ersättningar enligt dekretet om gödsel avslutas härmed i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EG) nr 659/1999.

⁽¹⁾ EGT C 129, 8.5.1999, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Belgien.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2007.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 september 2007

om det statliga stödet till främjande av investeringar i rationaliseringen av vinodlingar i branta sluttningar i Rheinland-Pfalz

[delgivet med nr K(2007) 4462]

(Endast den tyska texten är giltig)

(2008/139/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2,

efter att i enlighet med nämnda artikel ⁽¹⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, [och med beaktande av dessa synpunkter – inte tillämpligt i detta fall, eftersom inga synpunkter erhöles], och,

av följande skäl:

I FÖRFARANDE

- (1) I en skrivelse av den 30 september 1994, registrerad den 7 oktober 1994 anmälde Tyskland stödet i enlighet med artikel 88.3 (före detta artikel 93.3) i EG-fördraget.
- (2) Genom sin skrivelse nr SG(95) D/4615 av den 7 april 1995 inledde kommissionen ett undersökningsförfarande enligt artikel 88.2 (före detta artikel 93.2) i EG-fördraget ⁽²⁾. Tyskland yttrade sig om denna skrivelse i skrivelser av den 29 maj 1995 och den 24 juni 1996. Kommissionen har inte fått in några ställningstaganden från berörda tredjepersoner. I en skrivelse av den 1 juni 2007 inkom de tyska myndigheterna med ytterligare uppgifter till kommissionen.
- (3) I en skrivelse av den 24 juni 1996 meddelade Tyskland att de anmälda åtgärderna dras tillbaka. Tyskland har dessutom på kommissionens förfrågan bekräftat att investeringsstödet inte betalats ut.

II SLUTSATS

- (4) Kommissionen hade ännu inte tagit ett formellt beslut om anmälan när Tysklands meddelande inkom. Under dessa omständigheter godkänner kommissionen anmälan i enlighet med artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽³⁾.
- (5) Därför bör det formella undersökningsförfarandet enligt artikel 8.2 i förordning (EG) nr 659/1999 ställas in, eftersom det saknar grund.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det formella undersökningsförfarandet avseende stöd till främjande av investeringar i rationaliseringen av vinodlingar i branta sluttningar i Rheinland-Pfalz ställs in i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EG) nr 659/1999.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 21 september 2007.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT C 169, 5.7.1995, s. 12.⁽²⁾ EGT C 359, 11.12.1999, s. 27.⁽³⁾ EGT L 83, 27.3.1999.

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 21 december 2007****om statligt stöd för att främja investeringar i ett mälteri (Maltacarrión, SA) i Kastilien-León
(C 48/2005)***[delgivet med nr K(2007) 6897]***(Endast den spanska texten är giltig)**

(2008/140/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUTmed beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2, och

av följande skäl:

I FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 1 december 2004 anmälde de spanska myndigheterna ovannämnda stöd i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget.
- (2) Genom sin skrivelse nr SG-Greffe (2005) D/207666 av den 22 december 2005 inledde kommissionen ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget ⁽¹⁾. Därefter meddelade Spanien sina synpunkter i en skrivelse av den 23 januari 2005.
- (3) Spanien meddelade kommissionen i en skrivelse av den 13 mars 2006 att landet hade dragit tillbaka den anmälda åtgärden. Som svar på en ny fråga från kommissionen bekräftade Spanien, genom en skrivelse av den 5 maj 2006, att landet inte hade godkänt något stöd.

II SLUTSATS

- (4) Då kommissionen mottog Spaniens meddelande om tillbakadragande hade kommissionen inte fattat något officiellt beslut om den aktuella anmälan. Med tanke på

omständigheterna godtar kommissionen tillbakadragandet av anmälan i enlighet med artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽²⁾.

- (5) Följaktligen avslutas det formella granskningsförfarandet i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EG) nr 659/1999 eftersom det inte längre finns någon anledning att genomföra det.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 8.2 i förordning (EG) nr 659/1999 avslutas det formella granskningsförfarandet av ett stöd för att främja investeringar i ett mälteri (Maltacarrión, SA) i Kastilien-León.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 21 december 2007.

På kommissionens vägnar

Janez POTOČNIK

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Ej offentliggjort eftersom de spanska myndigheterna drog tillbaka stödet innan det offentliggjordes.

⁽²⁾ EUT L 83, 27.3.1999, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 september 2007

om den åtgärd C 47/2003 (f.d. NN 49/2003) som Spanien har genomfört till förmån för Izar

[delgivet med nr K(2007) 4298]

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2008/141/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

nien som gavs tillfälle att bemöta dem. Spaniens kommentarer mottogs i skrivelser av den 12 januari 2004 och den 10 maj 2004.

med beaktande av fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

- (4) I samband med två beslut om statligt stöd som inte har någon koppling till det här förfarandet, ⁽²⁾ och som antogs 2004 (d.v.s. efter det att det formella granskningsförfarandet om garantierna för gastankfartygen hade inletts) ansåg kommissionen det statliga stöd på 864 miljoner euro som Spanien hade beviljat Izar som oförenligt med fördraget och begärde att det skulle återkrävas.

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ⁽¹⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter,

- (5) I en skrivelse av den 5 augusti 2004 återopade Spanien artikel 296 i fördraget ⁽³⁾ för att rädda varvets militära verksamhet från Izars förutsedda konkurs, vilket var följden av ovannämnda beslut om återkrav. I senare skriftväxling förklarade de spanska myndigheterna för kommissionen hur det nya militära skeppsvarv som skulle ersätta Bazán (nedan kallat *Navantía*) skulle fungera. Här framhölls deras åtaganden i samband med konkurrensproblemen och man föreslog en metod för att följa upp dessa åtaganden.

och av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) I mars 2000 fick kommissionen kännedom om att det spanska offentliga holdingbolaget Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (nedan kallat *SEPI*) hade beviljat Repsol/Gas Natural (nedan kallat *Repsol*) tre leveransgarantier i samband med byggande och leverans av tre gastankfartyg som var kontrakterade med två offentliga varv som tidigare tillhörde Astilleros Españoles (nedan kallat *AESA*), vilka senare överfördes till Izarkoncernen. AESA och Izar tillhörde SEPI fullt ut.

- (6) Under tiden hade det pågående återkravet från Izar, på totalt 1 200 miljoner euro ⁽⁴⁾, gjort att företaget hamnat i en situation med ett negativt eget kapital och teknisk konkurs. Mot bakgrund av allt detta förklarade Spanien den 1 april 2005 de civila varv som hade efterträtt Izar i likvidation (d.v.s. de varv som inte ingick i det nyligen skapade nätet *Navantía*, nämligen Gijón, Sestao, Manises och Sevilla) och inledde ett privatiseringsförfarande för dessa varv.

- (2) Genom en skrivelse av den 9 juli 2003 underrättade kommissionen Spanien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende de tre icke-anmälda åtgärderna.

II. BESKRIVNING AV STÖDÅTGÄRDerna

- (3) I skrivelser av den 5 augusti 2003 och den 22 oktober 2003 lämnade de spanska myndigheterna sina kommentarer till kommissionens skrivelse. Kommissionen mottog synpunkter från en berörd part (*Repsol*) i oktober 2003 och februari 2004. Dessa synpunkter översändes till Spa-

- (7) 1999 tilldelade Repsol tre rederier var befракtningskontrakt för ett gastankfartyg, med option på ytterligare ett tankfartyg var, i enlighet med en stödordning om "tillfällig befракtning" på lång sikt.

⁽²⁾ Ärendena C 38/2003 och C 40/2000.

⁽³⁾ Artikelns lyder: "Varje medlemsstat får vidta åtgärder, som den anser nödvändiga för att skydda sina väsentliga säkerhetsintressen i fråga om tillverkning av eller handel med vapen, ammunition och krigsmateriel."

⁽⁴⁾ Förutom de två besluten från 2004 fanns ett äldre beslut från 1999 (ärende C 3/99) med ett återkrav på Izar på ytterligare 111 miljoner euro.

⁽¹⁾ EUT C 209, 4.7.2003, s. 24.

- (8) Senare inleddes förhandlingar mellan rederierna och skeppsvarven, inklusive koreanska varv, om byggandet av de tre gastankfartygen. Den 31 juli 2000 tilldelades två offentliga spanska varv de tre kontrakten för att bygga gastankfartygen. Varven hade just övergått från AESA till Izar.⁽¹⁾ Härigenom undertecknades de slutliga kontrakten för byggandet av fartygen.
- (9) Samma dag undertecknade AESA en tilläggs klausul till fartygskontrakten i vilken man förband sig att ersätta Repsol för specifika kostnader som det företaget skulle kunna råka ut för om, genom varvens ansvar, fartygen inte överlämnades i enlighet med kontraktsvillkoren.
- (10) Samma dag, den 31 juli 2000, gav SEPI Repsol leveransgarantier för de tre fartygskontrakten, som skulle täcka samma skadestånd som AESA hade åtagit sig att ersätta Repsol för.⁽²⁾ Maximibeloppet för förlusterna fastställdes till cirka 180 miljoner euro per fartyg, det vill säga totalt ungefär 540 miljoner euro. Garantier beviljades för en period som inleddes den 31 juli 2000, och fram till fristen på tolv månader efter leveransen av varje fartyg.⁽³⁾

III. ORSAKER TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

- (11) I sitt beslut av den 9 juli 2003 om att inleda det formella granskningsförfarandet (*beslut om granskningsförfarande*) drog kommissionen slutsatsen att de tre stödåtgärderna utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget och frågade sig om stödet var förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen ansåg att stödmottagarna var varven, men de uteslöt inte att Repsol också skulle ha kunnat få del av stödet, och beslutade, i enlighet med artikel 88.2, att inkludera Repsol för att tillåta att ytterligare nödvändig information kunde läggas fram för att skingra dessa tvivel.

IV. SYNPKTER SOM HAR INKOMMIT SEDAN DET FORMELLA FÖRFARANDET INLEDDES

- (12) I sina synpunkter framhöll Repsol skillnaden som måste göras mellan företagets ställning som kontraktsskötslig

mottagare av garantierna och varje eventuell fördel som kommer av det statliga stödet. Repsol hävdar följande:

— SEPI:s garantier skulle täcka sådana fördelar som Repsol hade rätt till i enlighet med spansk civil- eller handelsrätt. Garantierna gäller ställningen som borgenär gentemot ägarna till fartyget, Izar och varven. Repsol behövde inte betala något för garantierna, eftersom det inte är marknadspraxis att de företag som får en garanti att skyldigheterna i kontraktet ska respekteras, betalar för denna garanti.

— Dessutom innebär inte garantierna några ekonomiska fördelar för Repsol i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget. På samma sätt som de garantier som erhållits av varvens moderföretag garanterade SEPI:s motgarantier endast att kontraktsvillkoren i de tillfälliga befraktningskontrakten och fartygskontrakten skulle uppfyllas, vilket gjorde det möjligt för Repsol att uppfylla kontrakten om gastransport som hade undertecknats med andra parter.

— Repsol skulle ha behövt ytterligare garantier än Izars oavsett om de hade beviljats av SEPI eller något annat organ. Dessa garantier är nödvändiga enligt marknadspraxis på grund av volymen på och risken i de investeringar och handelstagnanden som står på spel.

- (13) Spaniens synpunkter stämmer överens med ovanstående vad gäller Repsols ställning. De spanska myndigheterna drog alltså slutsatsen att man inte kunde anse att Repsol var mottagare av statligt stöd.

V. BEDÖMNING

Repsols ställning som potentiell stödmottagare

- (14) En av orsakerna till att förfarandet inleddes var för att fastställa vem som var mottagare av varje form av statligt stöd som fanns i leveransgarantierna som gavs av SEPI.

- (15) Kommissionen konstaterar att, i enlighet med civilrätten, är den som levererar en vara eller utför en tjänst ansvarig för att det avtal som har ingåtts med köparen genomförs. Detta ansvar gäller både produktens kvalitet och överenskommen leveransfristen. Följaktligen kan en köpare begära kompensation om ett avtal inte respekteras och köparen därför lider skada. I det här fallet skulle sådan kompensation ha gällt varvet eller moderföretaget Izar.

⁽¹⁾ Efter den 20 juli 2000 sålde AESA de två varven som ansvarade för byggnaden av gastankfartygen till Izar. I en skrivelse av den 13 februari 2003 bekräftade de spanska myndigheterna att Izar hade övertagit ansvaret för AESA:s överenskommelser angående kontrakt om byggande av fartyg.

⁽²⁾ Enligt denna garanti skulle SEPI ersätta Repsol vid första krav för alla direkta och indirekta kostnader samt påföljande förluster som Repsol skulle kunna råka ut för om fartygen inte levererades i enlighet med kontraktsvillkoren under Izars ansvar.

⁽³⁾ Enligt fartygskontrakten skulle fartygen överlämnas den 15 september 2003, den 15 december 2003 och den 15 mars 2004.

- (16) Mot bakgrund av det ovanstående tycks det som om Repsol, som hyrde de fartyg som byggdes av (varven som tillhörde) Izar, var borgenär i förhållande till ägarna av fartygen och i förhållande till Izar. Därför kan företaget inte anses vara ansvarigt enligt de tillfälliga befraktningskontrakten och fartygskontrakten, även vad gäller tilläggs klausulen.
- (17) Med hänsyn tagen till det ovanstående, och i enlighet med synpunkterna från Repsol och Spanien, drar kommissionen slutsatsen att Repsol inte kan anses som mottagare av stödet, eftersom företaget inte fick någon fördel som det inte hade rätt till på grundval av de allmänna bestämmelserna i civil- eller handelsrätten.

Slutsatser efter förfarandet

- (18) Kommissionen anser att den frivilliga likvidationen av Izars tillgångar var en lämplig åtgärd som Spanien genomförde för att tillämpa de tre aktuella besluten om återkrav. Den anser särskilt att de åtaganden och åtgärder som Spanien har gjort var tillräckliga för att garantera att en negativ snedvridning av konkurrensen inte skulle ske.
- (19) Kommissionen anser också att Spanien på ett framgångsrikt sätt genomförde uppköpserbudandet av de fyra civila varven, genom ett öppet förfarande med insyn och utan villkor. Till exempel tillät ministerrådet den 3 november 2006 försäljningen av varven Sestao, Gijón och Sevilla till de aktörer som hade lagt de vinnande anbudena. Privatiseringsavtalen undertecknades den 30 november 2006. Angående det återstående varvet (Manises) drog man slutsatsen att det alternativ som bäst utnyttjade värdet i likvidationen var att varvet stängdes och att resten av tillgångarna överfördes till SEPI.
- (20) Som ett resultat av likvidationsprocessen och försäljningen av Izar upphörde företaget definitivt med all ekonomisk verksamhet. Enda orsaken till att Izar fortfarande lever kvar är för att företaget ska genomföra de uppgifter som hör samman med avvecklingen, särskilt vad gäller uppsägning av personal. När dessa uppgifter är slutförda

kommer Izar att avvecklas. Denna verksamhet är inte av en sådan natur att det berättigar att konkurrensbestämmelserna i fördraget tillämpas. Därför anser kommissionen, med förutsättningen att åtgärderna i fråga skulle ha inneburit en fördel för Izar och en snedvridning av konkurrensen, att denna snedvridning upphörde då Izar upphörde med sin ekonomiska verksamhet och varven stängdes. Under dessa omständigheter skulle ett kommissionsbeslut om hur ett sådant stöd skulle klassificeras, och om det eventuellt var förenligt eller ej, inte ha någon praktisk betydelse.

- (21) Därför saknar det formella granskningsförfarandet i enlighet med artikel 88.2 i fördraget betydelse.

VI. SLUTSATSER

- (22) Med utgångspunkt i ovanstående drar kommissionen slutsatsen att Repsol inte kan anses vara mottagare av det ifrågasatta stödet, och att förfarandet är irrelevant.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det formella granskningsförfarande som inleddes i enlighet med artikel 88.2 i fördraget bör avslutas.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 25 september 2007.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 september 2007

om statligt stöd C 32/2006 (f.d. N 179/2006) som genomförts av Polen till förmån för Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA

[delgivet med nr K(2007) 4310]

(Endast den polska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2008/142/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Den 17 mars 2006 anmälde Polen ett omstruktureringsstöd till företaget Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (nedan kallat HCM). Anmälan skedde efter det att kommissionen beslutat att inte invända mot stöd till undsättning av HCM i form av en lånegaranti på 11,8 miljoner zloty (3,12 miljoner euro ⁽²⁾).
- (2) Den 19 juli 2006 beslöt kommissionen att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget avseende det anmälda stödet, eftersom kommissionen tvivlade på att stödet var förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionens beslut att offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* av den 30 augusti 2006 ⁽³⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödåtgärderna i fråga. Inga synpunkter lämnades.
- (3) Den 18 september 2006 inkom de polska myndigheterna med ett ofullständigt svar rörande inledandet av förfarandet. Genom en skrivelse av den 23 maj 2007 meddelade de polska myndigheterna kommissionen att de drog tillbaka anmälan.

⁽¹⁾ EUT C 207, 30.8.2006, s. 5.⁽²⁾ Samtliga belopp i polska zloty som uppgivits av de polska myndigheterna har omvandlats till euro enligt växelkursen av den 22 juni 2007, nämligen 1 euro = 3,7865 zloty.⁽³⁾ Se fotnot 1.**II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET****1. Stödmottagare**

- (4) HCM är ett statligt företag som grundades 1966. Företaget verkar på marknaden för produktion och metallurgisk bearbetning av icke järnhaltiga metaller (produktion av zink och bly). År 2004 hade företaget en andel på 51 % av den polska marknaden för raffinerad zink och en andel på 3 % av den europeiska produktmarknaden. Företaget har ca 1 100 anställda och är beläget i en region som är berättigad till regionalstöd enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget.

2. Stödåtgärder

- (5) De polska myndigheterna underrättade kommissionen om att byrån för utveckling av industrin, Agencja Rozwoju Przemysłu SA (nedan kallad ARP) hade för avsikt att bevilja företaget ett lån på fem år till ett belopp av 21,8 miljoner zloty (5,76 miljoner euro). Återbetalningen skulle inledas ett år efter den dag då lånet beviljades. Lånet skulle ha en rörlig ränta motsvarande kommissionens referensränta. 10 miljoner zloty (2,64 miljoner euro) skulle avsättas för investeringar för att genomföra en teknisk omstrukturering. Det återstående beloppet på 11,8 miljoner zloty (3,11 miljoner euro) var avsett att finansiera betalningen av det undsättningslån som beviljats företaget, dvs. det lån som ARP ställt en garanti för.
- (6) Polen meddelade kommissionen sin avsikt att ingå en ackordsöverenskommelse med fordringsägarna i syfte att återställa företagets betalningsförmåga. HCM:s fordringsägare, vars sammanlagda fordringar uppgick till 65,3 miljoner zloty (15,9 miljoner euro), delades därför upp enligt storleken på fordringarna och de säkerheter som ställts för dem. Ackordsöverenskommelsen med fordringsägarna går i huvudsak ut på att betalningen av de privata och offentliga fordringarna skjuts upp några år. Olika grupper av fordringsägare bildades därför på grundval av de säkerheter som ställts. Betalningen av fordringarna sköts för varje grupp upp för en bestämd tid.

3. Skäl till att förfarandet inleddes

- (7) De polska myndigheterna anmälde det ovan nämnda lånet som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

(8) Kommissionen beslöt att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget eftersom den tvivlade på att alla vid den tidpunkten gällande villkor för att godkänna omstruktureringsstödet som anges i gemenskapens riktlinjer rörande stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽⁴⁾, nedan kallade *riktlinjerna*, var uppfyllda, och särskilt på följande:

- a) Omstruktureringsplanerna skulle återställa stödmottagarens lönsamhet på lång sikt, eftersom omstruktureringen främst var finansiell, och i huvudsak byggde på en ackordsöverenskommelse med fordringsägarna, som dagen för inledandet av förfarandet ännu inte hade undertecknats. Dessutom hade man inte tillräckligt åtgärdat problemet med att företagets finansiella resultat var starkt beroende av växelkursvariationerna.
- b) Stödmottagarens egna bidrag till täckningen av omstruktureringskostnaderna var betydande.
- c) Kompensationsåtgärderna var tillräckliga eftersom produktionskapaciteten skulle minska med endast 0,7 %.

(9) Kommissionen misstänkte dessutom att ackordsöverenskommelsen skulle kunna innefatta inslag av statligt stöd.

III. DE POLSKA MYNDIGHETERNAS SYNUNKTER

(10) De polska myndigheterna meddelade kommissionen att HCM ingått en ackordsöverenskommelse med fordringsägarna efter det att förfarandet inleddes.

(11) De polska myndigheterna meddelade vidare att företaget åter är lönsamt (och genererade en nettovinst på 10,3 miljoner zloty [ca 2,72 miljoner euro] under det första halvåret 2006), att dess likviditet har förbättrats och att det kan få finansiering på marknaden. Eftersom det garanterade lånet inte längre medför några fördelar för företaget drog de polska myndigheterna tillbaka anmälan rörande den stödåtgärd som anges i skäl 6. Företaget hade också betalat tillbaka det lån för vilket det hade ställts en statlig garanti som stöd till undsättning av företaget. Denna garanti har därför förlorat sitt syfte.

IV. BEDÖMNING

(12) Enligt artikel 8 i rådets förordning nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93

i EG-fördraget⁽⁵⁾ får en medlemsstat återkalla en anmälan efter det att det formella granskningsförfarandet har inletts om det sker i god tid innan kommissionen har fattat ett beslut om stöd. I så fall fattar kommissionen ett beslut om avslutande av förfarandet utan att göra någon bedömning.

(13) Polen återkallade anmälan rörande den statliga stödåtgärd som anges i skäl 6. För att kunna avsluta förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget måste kommissionen dock bedöma om den ackordsöverenskommelse som anges i skäl 6 har något inslag av stöd.

(14) Kommissionen konstaterar att ackordsöverenskommelsen med fordringsägarna inte utgör statligt stöd, eftersom den uppfyller kriterierna för privata fordringsägare och rör anstånd med betalningen av fordringar, vilket för fordringsägarna är förmånligare än att försätta HCM i likvidation. Det framgår av etablerad rättspraxis att en offentligrättslig fordringsägare väger fördelarna med att ta emot det belopp som erbjuds i samband med en omstruktureringsplan mot det belopp som fordringsägaren skulle kunna erhålla vid en likvidation. Det är därför inte fråga om fördelar och inte heller om statligt stöd om en omstrukturering ger fordringsägarna större ekonomiskt utbyte än en likvidation⁽⁶⁾. Av en utredning som lagts fram av de polska myndigheterna framgår att även om betalningsanståndet skulle ha lett till förluster, beräknat på grundval av nettonuvärdet, skulle detta för de offentliga fordringsägarna ha varit en bättre lösning på lång sikt än en likvidation av företaget. Till följd av ackordsöverenskommelsen kommer fordringsägarna att kunna erhålla i genomsnitt 75,7 % av sina fordringar, och de oprioriterade fordringsägarna 72,9 %, vilket är mer än vad de enligt utredningen skulle ha fått i fall av likvidation, nämligen 64,8 %. Kommissionen anser inte heller att man kan påvisa att de offentligrättsliga fordringsägarna skulle ha behandlats mindre gynnsamt än de privata fordringsägarna, eftersom fordringsägare inom samma grupp behandlades likvärdigt.

(15) Tack vare anmälan av omstruktureringsplanen kunde undsättningsstöd beviljas även efter det att sexmånadersperioden gått ut. Polen drog emellertid senare tillbaka denna anmälan. Av punkt 26 i riktlinjerna framgår klart att tillhandahållandet av omstruktureringsplanen utgör ett ovillkorligt krav för en förlängning av stödet till undsättning av företaget. Om en tidigare anmäld omstruktureringsplan dras tillbaka måste därför förlängningen av undsättningsstödet avbrytas⁽⁷⁾. I föreliggande fall är detta villkor uppfyllt, eftersom företaget har återbetalat det lån för vilket staten ställde en garanti.

⁽⁵⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ Se mål C-342/96, *Spanien mot Europeiska kommissionen*, punkt 46, mål C-256/97, *DMT*, punkt 24, mål T-152/99 *Hamsa*, punkt 168.

⁽⁷⁾ K(2007)1405 slutlig, tillgänglig på adressen http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ii/by_case_nr_c2005_0030.html#32

⁽⁴⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

V. SLUTSATS

- (16) Kommissionen har beslutat att avsluta det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget, eftersom Polen har återtagit sin anmälan och inte tillhandahållit något olagligt stöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den stödåtgärd till förmån för HCM som Polen hade för avsikt att genomföra i form av ett lån till ett belopp av 21,8 miljoner zloty (ca 5,76 miljoner euro) har återkallats efter det att kommissionen inlett det formella granskningsförfarandet. Det formella granskningsförfarandet avseende denna åtgärd har därför förlorat sitt syfte.

Artikel 2

Kommissionen anser att ackordöverenskommelsen med fordringsägarna inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Polen.

Utfärdat i Bryssel den 25 september 2007.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen
